

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

27 juin 2005

PROPOSITION DE LOI

instaurant un juge des incivilités-juge conciliation

(déposée par MM. Tony Van Parys et
Jo Vandeurzen, Mme Liesbeth Van der Auwera
et M. Servais Verherstraeten)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	16
4. Annexe	22

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 juni 2005

WETSVOORSTEL

tot invoering van een overlastrechter-verzoeningsrechter

(ingediend door de heren Tony Van Parys en
Jo Vandeurzen, mevrouw Liesbeth Van der
Auwera en de heer Servais Verherstraeten)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	16
4. Bijlage	22

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT :</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT :</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Cette proposition de loi vise à contrer de manière plus efficace la judiciarisation croissante des petits litiges. Les auteurs estiment qu'un long examen sur le fond pourrait souvent être évité par la mise en place d'une phase de conciliation obligatoire. Le juge de paix commence dès lors par convoquer les parties à une tentative de conciliation, à laquelle elles doivent obligatoirement assister. Ce n'est que si l'on ne parvient pas à une conciliation ou si l'une des parties ne comparaît pas, que l'affaire est renvoyée devant le tribunal compétent, qui se prononcera alors sur le fond. Pour agir de manière rapide et efficace sur cette relation «civile» perturbée, le chef du service de police peut désormais également, de sa propre initiative, solliciter l'aide du juge de paix.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel strekt ertoe de toenemende juridisering van kleine conflicten efficiënter aan te pakken. Een tijdrovende behandeling ten gronde kan volgens de indieners vaak vermeden worden door het inbouwen van een verplichte verzoeningsfase. Daarom roept de vrederechter de partijen eerst op voor een verzoeningspoging, waar zij verplicht aanwezig moeten zijn. Pas wanneer het niet tot een verzoening komt, of wanneer één van de partijen niet komt opdagen, wordt de zaak doorgezonden naar de bevoegde rechtbank, die dan een uitspraak ten gronde zal vellen. Om snel en efficiënt in te spelen op deze verstoorde «burgerrechtelijke» relatie kan voortaan ook het hoofd van de politiedienst op eigen initiatief de hulp van de vrederechter inroepen.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La société actuelle se caractérise par un grand paradoxe: le justiciable saisit de plus en plus rapidement le juge et du fait de cette surconsommation, l'arriéré des tribunaux devient de plus en plus important, ce qui entraîne une baisse de la confiance du justiciable dans l'appareil judiciaire. Il est donc absolument nécessaire de chercher une solution alternative pour sortir de cette «impasse».

Nous tentons de trouver ci-après une solution simple et efficace, en recherchant un moyen de réduire le nombre d'affaires portées devant les tribunaux, sans toutefois priver le justiciable de son accès à la justice. Nous proposons de conférer à nouveau au juge de paix la fonction de *pacificateur*. Jadis, le rôle de conciliateur dans les conflits était exercé par les sages du village, pour être ensuite confié au juge de paix. C'est ce même juge de paix qu'il convient de remettre à l'honneur. Nous plaçons dès lors, dans la présente proposition, pour l'instauration d'une «justice de paix» au sens originel du terme: une institution dans laquelle un juge fait œuvre de conciliation et de médiation. Si l'on examine la période qui va de l'installation du «Juge de Paix» français en 1790 aux développements les plus récents, qui font suite à l'introduction du Code judiciaire au début des années septante, il apparaît que l'institution «justice de paix» a subi une énorme évolution. L'évolution principale réside certainement dans le fait qu'il ne reste plus grand chose de l'idéal révolutionnaire qui sous-tendait initialement le rôle attribué au juge de paix – à savoir, tenter de réconcilier les parties pour rétablir la paix. Par la suppression de la conciliation préalable obligatoire, le juge de paix a perdu, pour une grande part, son rôle de pacificateur, de conciliateur. À la suite de l'extension systématique de ses compétences matérielles, le renforcement des critères de nomination et la formalisation croissante de la procédure, le juge de paix a perdu son image de (semi) amateur pour endosser celle d'un acteur juridique professionnel¹. La présente proposition de loi rend la phase de conciliation (à nouveau) obligatoire dans des affaires bien déterminées (cf. *infra*).

Nous considérons que la justice de paix doit pouvoir faire office d'entonnoir et doit limiter le nombre de dossiers soumis aux tribunaux existants, par exemple par la résolution des «petits contentieux». La résolution de

¹ ERNST, Ph., «Evolutie van de procesvoering voor de vrederechten in Vlaanderen (1796-1990)», R.W., 1997-1998, n° 35, 1241-1246.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De huidige samenleving wordt gekenmerkt door een grote paradox: de rechtsonderhorige stapt steeds sneller naar de rechter én door overconsumptie lopen de rechtbanken een steeds grotere achterstand op wat een tanend vertrouwen in het gerechtelijk apparaat tot gevolg heeft. Er is dus een grote behoefte aanwezig om een alternatieve oplossing te zoeken voor deze «impasse».

Hierna wordt op zoek gegaan naar een eenvoudige en efficiënte oplossing waarbij wordt gezocht naar een manier om het aantal zaken voor de justitie te verminderen zonder dat evenwel de rechtsonderhorige de toegang tot de rechter wordt ontnomen. Er wordt voorgesteld om opnieuw aan de vrederechter de functie van *vredeslichter* toe te vertrouwen. De rol van verzoener in conflicten werd in het verleden ooit uitgeoefend door dorpswijzen en ging later over op de vrederechter. Het is dezelfde vrederechter die terug in ere moet worden hersteld. Er wordt dus in dit voorstel gepleit voor de oprichting van een «vredegerecht» in de oorspronkelijke betekenis van het woord: een instelling waar een rechter verzoent en bemiddelt. Indien de periode wordt bekeken tussen de installatie van de Franse «*Juge de Paix*» in 1790 en de recentste ontwikkelingen, volgend op de invoering van het Gerechtelijk Wetboek in het begin van de jaren zeventig, blijkt het instituut «vrederecht» een enorme ontwikkeling te hebben doorgemaakt. De centrale evolutie hierbij is zeker dat van het oorspronkelijke, revolutionaire ideaal van de rol van de vrederechter – de partijen trachten te verzoenen om de vrede te herstellen – niet zoveel meer overgebleven is. Door de afschaffing van de verplichte voorafgaande conciliatie is zijn taak van vredemaker, van verzoener, voor een groot deel verloren gegaan. Door de stelselmatige uitbreiding van zijn materiële bevoegdheid, het strenger worden van de benoemingscriteria en de steeds formeler geworden rechtspleging evolueerde het (semi)amateuristische imago van de vrederechter tot een professioneel rechtsfiguur¹. In het voorstel wordt de verzoeningsfase (opnieuw) verplicht opgelegd in welbepaalde zaken (cf. *infra*).

De indieners van het voorstel zijn van oordeel dat het vrederecht als een trechter moet kunnen fungeren en de doorstroming van dossiers naar de bestaande rechtbanken moet tegenhouden. Dit kan gebeuren door

¹ ERNST, Ph., «Evolutie van de procesvoering voor de vrederechten in Vlaanderen (1796-1990)», R.W., 1997-1998, nr. 35, 1241-1246.

ces conflits s'effectuera par le biais d'une médiation entre les parties en vue d'aboutir à une conciliation. De cette manière, les tribunaux ne seront saisis que si la tentative de conciliation a échoué.

Ce système répond, en outre, à une aspiration de la population, qui n'accepte plus un modèle de justice autoritaire, excluant les justiciables du processus de résolution d'un litige qui les concerne. Or, la proposition de conciliation et de médiation associe activement les intéressés à la recherche de la solution à un litige.

La présente proposition plaide résolument en faveur d'une remise à l'honneur du juge de paix. C'est le juge de paix qui est le plus proche des justiciables. La nature des affaires fait que le juge de paix essaiera souvent, lors de son audience, d'amener les parties à un compromis ou prononcera un jugement de conciliation. À cet égard, le juge de paix est mieux placé que les magistrats d'autres tribunaux. Eu égard à la répartition territoriale des justices de paix, les gens ont beaucoup moins d'appréhension à en franchir le seuil qu'à pousser la porte, par exemple, du tribunal de première instance. Les parties comparaissent le plus souvent en personne, accompagnées ou non de leur avocat.

Il ne faut pas non plus perdre de vue l'importance de l'article 6 de la CEDH. Bien que le droit à un libre accès au juge compétent ne soit pas absolu, il convient néanmoins de veiller à ce que la phase de conciliation et de médiation proposée ne soit pas soustraite au juge public et soit ainsi privatisée. Le droit de pouvoir s'adresser à son juge naturel est un droit fondamental qui est garanti par la CEDH et par la Constitution.

En matière de conciliation, le juge de paix est le plus adéquat pour agir en tant que «juge naturel». Si les parties aboutissent à une conciliation, elles obtiennent un jugement qui doit avoir la même force qu'un jugement d'accord.

Dans la phase obligatoire de conciliation proposée devant le juge de paix, le libre accès au juge compétent est assuré. En effet, en première instance, le juge compétent est le juge de paix, qui agit en qualité de médiateur. Si le juge de paix est dans l'impossibilité d'opérer une conciliation, l'affaire sera renvoyée aux tribunaux compétents, qui se prononceront sur le fond.

het oplossen van zogenaamde 'small claims'. Het oplossen van deze conflicten zal gebeuren door tussen de partijen te bemiddelen en zo een verzoening tot stand te brengen. Op die manier wordt slechts een beroep gedaan op de rechtbanken indien de poging tot minnelijke schikking faalde.

Bovendien komt dit systeem tegemoet aan een verzoeking die vanuit de bevolking wordt geuit en waaruit blijkt dat ze niet langer een autoritair justitieel model aanvaardt dat de rechtsonderhorigen niet laat meewerken aan de oplossing van een geschil dat hen zelf aanbelangt. In het voorstel van verzoening en bemiddeling wordt de burger actief betrokken in de zoektocht naar de oplossing van een geschil.

Er wordt in dit voorstel resoluut gepleit voor het eerdere herstel van de vrederechter. Het is de vrederechter die het dichtst staat bij de rechtsonderhorige. De aard van de zaken maakt dat de vrederechter dikwijls in zijn zitting zal proberen de partijen tot een vergelijk te brengen of een bemiddelend vonnis zal vellen. De vrederechter is daartoe beter geplaatst dan de magistraten van andere rechtbanken. Gelet op de territoriale spreiding van de vredegerechten is de drempelvrees veel kleiner dan bijvoorbeeld bij de rechtbank van eerste aanleg. De partijen verschijnen meestal in persoon, al dan niet met hun advocaat.

Ook het belang van artikel 6 van het EVRM mag niet uit het oog worden verloren. Hoewel het recht op een vrije toegang tot de bevoegde rechter niet absoluut is, moet er toch worden over gewaakt dat de voorgestelde verzoenings- en bemiddelingsfase niet wordt onttrokken aan de overheidsrechter en aldus geprivatiseerd wordt. Het recht op zijn natuurlijke rechter is een fundamenteel recht dat wordt gewaarborgd door het EVRM en door de Grondwet.

De vrederechter is het best geschikt als «natuurlijke rechter» inzake verzoening. Indien partijen tot een verzoening komen, dan verkrijgen zij een vonnis dat dezelfde kracht moet hebben als een akkoordvonnis.

In de voorgestelde verplichte verzoeningsfase voor de vrederechter is de vrije toegang tot de bevoegde rechter verzekerd. Immers, in eerste instantie is de bevoegde rechter de vrederechter die optreedt als bemiddelaar. Indien de vrederechter niet tot een verzoening kan komen, dan zal de zaak worden doorgezonden naar de bevoegde rechtbanken, die dan een uitspraak ten gronde zal vellen.

Si le débiteur ne comparaît pas, il s'agit d'un signe de non-conciliation et cette demande devrait être renvoyée au tribunal compétent. Cela signifie cependant une perte de temps inutile et la phase obligatoire de conciliation pourrait ainsi être utilisée abusivement pour allonger inutilement la procédure. C'est la raison pour laquelle la présente proposition prévoit d'accorder au juge de paix la possibilité de prononcer un jugement par défaut en cas de non-comparution.

La conciliation et la médiation sont des instruments très efficaces lorsqu'il s'agit d'amener les parties à conclure un accord et d'apporter une solution définitive à un litige. La médiation permet souvent de dégager un accord acceptable pour les deux parties et donc de désamorcer le conflit. Il ne peut pas y avoir de conciliation si l'une des parties ne le souhaite pas. Le système proposé ne déroge pas à cette règle, mais prévoit l'instauration d'une obligation de comparaître.

La médiation suppose le respect de certains principes de base. Ainsi, le médiateur doit tenter de dégager un résultat que les parties concernées jugent légitime et qui semble répondre aux désirs de toutes les parties. Par ailleurs, l'impartialité doit être garantie. Le bon médiateur est celui qui parvient à gagner la confiance des intéressés. Les parties lui confient des informations qu'elles ne révéleraient jamais à un juge du fond. Si les parties savent que le magistrat qui assure la médiation statuera ensuite sur leur dossier, la phase de conciliation est dès le départ vouée à l'échec. Il est donc important que le médiateur et le magistrat amené à statuer sur le fond de l'affaire soient deux personnes distinctes. Le médiateur doit également être dénué de préjugés. Enfin, il doit remplir les conditions générales applicables à tout magistrat et répondre aux attentes des justiciables.

La confidentialité est également essentielle. Les parties doivent avoir l'assurance que les informations qu'elles ont communiquées ne seront pas utilisées contre elles dans le cadre d'une procédure ultérieure. Le médiateur et le juge du fond doivent donc être deux personnes distinctes.

Tous les litiges ne se prêtent pas à la conciliation ou à la médiation. La règle de base est la suivante: le litige doit être susceptible de faire l'objet d'un accord. Dans la négative, toute forme de conciliation est exclue. Si le juge de paix parvient à raisonner les parties et à leur faire abandonner leurs positions extrêmes, un compromis peut être atteint et le juge de paix peut procéder à la conciliation. Il convient de rendre les juges de paix compétents pour les «*small claims*» – c'est-à-dire les litiges dont l'enjeu financier est relativement faible. Si

Indien de schuldenaar niet verschijnt, dan is dit een teken van niet-verzoening en zou deze vordering naar de bevoegde rechtbank moeten doorgezonden worden. Dit betekent evenwel onnodig tijdverlies en zo zou de verplichte verzoeningsfase kunnen misbruikt worden om een procedure onnodig te rekken. Om die reden is in het voorstel aan de vrederechter-bemiddelaar de mogelijkheid gegeven om in geval van niet-verschijning een verstekvonnis te verlenen.

De verzoening en bemiddeling zijn zeer efficiënte middelen om partijen tot een vergelijk te brengen en een geschil definitief op te lossen. Door tussen de partijen te bemiddelen, kan vaak een vergelijk tot stand komen dat voor beide partijen aanvaardbaar is en waardoor de voortzetting van het geschil geen zin meer heeft. Indien een partij zich niet wenst te verzoenen, dan kan geen verzoening worden bereikt. Het systeem dat nu wordt voorgesteld, doet daaraan geen afbreuk maar stelt voor om een verschijningsplicht op te leggen.

Wie wil bemiddelen, moet enkele basisprincipes hanteren. Zo moet een resultaat worden nagestreefd dat bij de betrokken partijen als rechtvaardig overkomt en tegemoet lijkt te komen aan de verzuchtingen van alle partijen. Daarnaast moet de onpartijdigheid worden gewaarborgd. Een goed bemiddelaar is een persoon die het vertrouwen weet te winnen van de betrokkenen. Hij krijgt informatie van beide partijen te horen die een rechter over de grond van de zaak nooit te horen zal krijgen. Indien partijen weten dat eenzelfde magistraat bemiddelaar is en later hun rechter zal zijn, dan is de verzoeningsfase bij voorbaat gedoemd te mislukken. Om die reden is het van belang dat de bemiddelaar niet de magistraat is die de zaak ook ten gronde zal beoordelen. De bemiddelaar moet tevens onbevooroordeeld zijn. Tot slot zal de bemiddelaar ook moeten voldoen aan de algemene vereisten die men aan iedere magistraat stelt en moet hij voldoen aan de verwachtingen die een rechtzoekende heeft.

Ook de geheimhouding is van groot belang. De partijen moeten erop kunnen vertrouwen dat de door hen meegedeelde informatie later in een procedure niet tegen hen gebruikt zal worden. De bemiddelaar en de bodemrechter mogen dus niet dezelfde persoon zijn.

Niet alle geschillen lenen zich tot een oplossing door verzoening en bemiddeling. De basisregel is dat het geschil vatbaar moet zijn voor een vergelijk. Zoniet is iedere vorm van verzoening uitgesloten. Indien de vrederechter de partijen tot redelijkheid kan brengen zodat zij hun extreme standpunten laten varen, dan is een compromis mogelijk en kan de vrederechter een verzoening bewerkstelligen. De vrederechters moeten bevoegd worden voor de zogenaamde «*small claims*»: geschillen die een relatief lage geldinzet vertegenwoor-

le législateur fixe le plafond à 12 500 euros, la plupart des litiges qui submergent actuellement les tribunaux pourront être résolus au cours de la phase de conciliation. Nous songeons notamment à cet égard aux conflits de voisinage, aux livraisons incorrectes de biens de consommation, aux contestations nées entre consommateurs et vendeurs concernant des factures, etc. L'obligation n'est pas applicable aux cas urgents. Enfin, tous les autres litiges peuvent également être soumis au juge de paix – à titre purement facultatif – dans le but de faire l'objet d'une transaction.

Le double avantage de la présente proposition de loi est que la procédure peut être exercée dans le cadre de la structure existante des cours et tribunaux et que sa mise en œuvre réclamera, sur le plan budgétaire, peu d'efforts significatifs dès lors que les justices de paix existantes pourront continuer à fonctionner. Cette proposition suppose cependant que l'on dispense aux juges de paix une formation spécifique à la médiation.

La présente proposition dispose en particulier que la possibilité de saisir le juge de paix d'un conflit (par requête ou par exploit de citation) est donnée non seulement aux parties mais aussi à tout chef d'un service de police. En effet, beaucoup de citoyens ont, pour l'une ou l'autre raison, une relation «problématique» avec d'autres concitoyens. Ces problèmes relationnels peuvent notamment être la conséquence de querelles de voisinage ayant dégénéré ou d'un différend entre (ex-)conjointes. Ce sont là des exemples de problèmes «civils» provoqués par une altération des relations humaines. Il n'est pas rare que ces différends dégénèrent en véritables cauchemars pour les intéressés. Lorsque ce trouble prend des proportions démesurées et s'éternise, il s'avère plus malaisé de réaliser une médiation au niveau du service de police appelé à la rescousse. Pour pouvoir intervenir rapidement et efficacement dans ces problèmes de relations entre citoyens, nous proposons d'également conférer au chef du service de police concerné un droit d'injonction l'autorisant à faire appel au juge de paix en qualité de juge conciliateur. La phase de conciliation obligatoire devant la justice de paix débute dès l'instant où le juge de paix est appelé à la rescousse.

À la fin de la phase de conciliation, le juge de paix exécute donc un jugement d'accord dans lequel un règlement à l'amiable est trouvé. Le juge de paix pourra ainsi interdire à une partie d'encore fréquenter la rue de la partie adverse. Si une des deux parties refuse manifestement de prêter sa collaboration à la recherche d'une conciliation, le juge de paix a encore la possibilité d'inflir-

diger. Indien de wetgever de grens hiervan bepaalt op 12.500 euro, dan zullen de meeste geschillen die nu de rechtbanken overspoelen via een verzoeningsfase kunnen opgelost worden. Hierbij kan worden gedacht aan burenruzies, een slechte levering van consumptiegoederen, betwistingen in verband met facturen tussen consumenten en verkopers, etc. Voor spoedeisende gevallen geldt de verplichting niet. Tot slot kunnen alle andere geschillen ook – louter facultatief – ter minnelijke schikking aan de vrederechter worden voorgelegd.

Het voorstel heeft als grote voordelen dat enerzijds de procedure kan worden gevoerd binnen de bestaande structuur van de hoven en rechtbanken en dat anderzijds op budgettair vlak weinig noemenswaardige inspanningen zullen moeten geleverd worden omdat de bestaande vrederechten verder kunnen functioneren. Het voorstel veronderstelt wel dat in een specifieke opleiding in bemiddeling wordt voorzien voor de vrederechters.

Het voorstel bepaalt in het bijzonder dat niet alleen betrokken partijen de mogelijkheid hebben om het conflict voor de vrederechter te brengen (hetzij via een verzoekschrift, hetzij via een exploit van dagvaarding) maar ook elk hoofd van een politiedienst. Immers, heel wat burgers raken door een of andere reden in een «problematische» relatie t.a.v. medeburgers. Deze verstoorde relaties kunnen onder meer het gevolg zijn van uit de hand gelopen burenruzies of een twist tussen (ex-)echtgenoten. Dit zijn voorbeelden van zogenaamde «burgerrechtelijke» problemen die veroorzaakt worden door verstoring van menselijke relaties. Niet zelden ontaarden deze geschillen in ware nachtmerries voor betrokkenen. Wanneer de verstoring dermate groot wordt en al te lang blijft duren, blijkt het moeilijker te zijn om een bemiddeling te bewerkstelligen op het niveau van de ter hulp geroepen politiedienst. Om snel en efficiënt te kunnen inspelen op deze verstoorde relaties onder burgers wordt voorgesteld ook aan het hoofd van de betrokken politiedienst een injunctierecht te verlenen dat hem/haar toelaat de hulp van de vrederechter als verzoeningsrechter in te roepen. Vanaf het ogenblik dat de vrederechter ter hulp wordt ingeroepen, start dan de verplichte verzoeningsfase voor het vrederecht.

Op het einde van de verzoeningsfase bewerkstelligt de vrederechter dus een akkoordvonnis waarin een minnelijke schikking wordt getroffen. Zo zal de vrederechter bijvoorbeeld een verbod kunnen opleggen aan een partij om nog verder in de straat te komen van de tegenpartij. Indien een van beide partijen manifest zou weigeren zijn medewerking te verlenen aan de totstand-

ger une amende. Dans ce cas, la mesure de conciliation est irrémédiablement imposée par le juge de paix.

Enfin, la mesure de conciliation imposée par le juge de paix, par exemple une interdiction, est immédiatement exécutoire.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

La tentative de conciliation doit être limitée aux «*small claims*», c'est-à-dire aux litiges dont le montant de la demande ne dépasse pas 12 500 euros ou dont la valeur peut être estimée au montant précité. Cette procédure concerne dès lors, en premier lieu, les litiges qui, pourvu que les parties fassent preuve d'une certaine bonne volonté, peuvent être réglés à un stade très précoce du conflit. Il est fait abstraction, en l'espèce, de la qualité des parties. Si le conflit concerné est un «petit» litige, il devra d'abord faire l'objet d'une conciliation avant de pouvoir être soumis au juge du fond.

La procédure ne se limite toutefois pas aux «*small claims*». Elle prévoit également la possibilité de soumettre d'autres litiges à une procédure de conciliation. Il suffit que l'une des parties en fasse la demande. L'autre (Les autres) partie(s) doi(ven)t alors également comparaître devant le juge de paix lors de l'audience de conciliation.

Il est en outre disposé qu'en vertu de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux (*Moniteur belge* du 5 janvier 1999), le chef de corps de la police locale peut, dans tous les cas, citer les parties à comparaître devant le juge de paix à fin de conciliation.

À l'exception des cas d'urgence (par exemple, le référé) et des cas prévus par la loi (par exemple, les demandes entre conjoints), toutes les affaires civiles sont concernées.

Article 3

Hormis les cas soumis au juge de paix par le chef de corps de la police locale, où les parties sont citées à comparaître à fin de conciliation, la proposition prévoit

koming van een ware verzoening dan beschikt de vrederechter vooralsnog over de mogelijkheid om een geldboete op te leggen. In dat geval wordt de verzoeningsmaatregel onverbiddelijk door de vrederechter opgelegd.

Tot slot is de door de vrederechter opgelegde verzoeningsmaatregel, bijvoorbeeld een verbod, onmiddellijk uitvoerbaar.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Het voorwerp van de verzoeningspoging moet beperkt worden tot de zogenaamde «*small claims*» – geschillen waarvan het bedrag van de eis beperkt is tot 12 500 euro of waarvan de waarde op dit bedrag kan geschat worden. De procedure richt zich dus in eerste instantie tot die geschillen die mits wat redelijkheid van de partijen in een zeer vroeg stadium van het conflict kunnen opgelost worden. Er wordt ter zake abstractie gemaakt van de hoedanigheid van partijen. Indien het conflict een «klein» geschil is, zal het eerst aan de verzoening moeten onderworpen worden alvorens men het geschil aanhangig kan maken bij de bodemrechter.

De procedure blijft evenwel niet beperkt tot de zogenaamde «*small claims*». Er wordt in de mogelijkheid voorzien dat ook andere geschillen aan een verzoeningspoging worden onderworpen. Het volstaat dat één partij daarom verzoekt. De andere partij(en) moet(en) dan eveneens voor de vrederechter verschijnen op de verzoeningszitting.

Bovendien wordt voorzien dat ook de korpschef, als hoofd van de lokale politie, zoals bedoeld in de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus (*Belgisch Staatsblad* 5 januari 1999) in alle gevallen de partijen voor de vrederechter kan brengen via een dagvaarding met het oog op een minnelijke schikking.

Alle civiele geschillen worden bedoeld, behoudens in spoedeisende gevallen (bijvoorbeeld het kort geding) en in de gevallen bij de wet bepaald (bijvoorbeeld vorderingen tussen echtgenoten).

Artikel 3

Behoudens in de gevallen die door de korpschef van de lokale politie ter minnelijke schikking worden voorgesteld aan de vrederechter door dagvaarding van be-

que la demande de conciliation doit être introduite auprès du juge de paix par requête contradictoire. La requête doit en effet être préférée à l'exploit d'huissier en raison de la connotation psychologique de l'exploit introductif. La citation a, en l'espèce, une connotation négative qui peut compliquer la tentative de conciliation. En outre, la requête, qui est nettement moins onéreuse que l'exploit, est abordable, et cette solution rend la procédure accessible à tous.

Article 4

La requête doit satisfaire aux règles générales prévues en la matière. Les parties sont toutefois tenues de donner une description claire de l'objet et des moyens. Bien que la procédure de conciliation proprement dite ait lieu par le fait du magistrat saisi, il ne faut pas perdre de vue que la requête constitue l'acte introductif d'instance. Autrement dit, elle doit être suffisamment claire, dès lors que le dossier sera renvoyé devant le juge du fond compétent en cas de non-conciliation.

Article 5

L'article proposé prévoit la possibilité pour les parties – nonobstant ce qui est prévu à l'article 3 – d'opter pour la citation par exploit. La convocation de la partie adverse se fait soit par pli judiciaire, soit par exploit si une partie le souhaite explicitement.

Article 6

Pour éviter qu'une partie ne soit pas convoquée valablement ou que des erreurs se produisent, le greffier demande les renseignements nécessaires relatifs aux parties concernées auprès du Registre national. Il connaît ainsi les adresses exactes pour l'envoi du pli judiciaire. Cette obligation ne s'applique pas aux parties qui ne sont pas domiciliées en Belgique ou qui n'y ont pas élu domicile. Dans de telles circonstances, le juge peut, même si la partie requérante n'en a pas fait la demande, ordonner la convocation par exploit d'huissier.

trokken partijen, is in het voorstel de keuze gemaakt voor een inleiding van de vordering bij de vrederechter met het oog op een minnelijke schikking via een verzoekschrift op tegenspraak. Immers, het verzoekschrift moet de voorkeur krijgen boven een exploit van dagvaarding omwille van de psychologische bijklank van dit gedinginleidend exploit. Een dagvaarding heeft in die zin een negatieve bijklank die een mogelijke verzoening mogelijkerwijze kan verzwaren. Bovendien is een verzoekschrift aanzienlijk goedkoper dan een exploit, wat de drempel laag houdt en de procedure toegankelijk maakt voor iedereen.

Artikel 4

Het verzoekschrift moet voldoen aan de algemene regels terzake. De partijen moeten evenwel een duidelijke omschrijving van het voorwerp en de middelen geven. Hoewel de verzoeningsprocedure *in se* plaatsvindt door toedoen van de aangezochte magistraat, mag niet uit het oog worden verloren dat het verzoekschrift de gedinginleidende akte vormt. Het dient m.a.w. voldoende duidelijk te zijn omdat bij niet verzoening het dossier naar de bevoegde bodemrechter wordt doorverwezen.

Artikel 5

In het voorgestelde artikel wordt de mogelijkheid – ondanks het bepaalde in artikel 3 – geboden aan de partijen om te kiezen voor een exploit van dagvaarding. De oproeping van de tegenpartij gebeurt dan hetzij bij gerechtsbrief, hetzij bij exploit indien een partij dit uitdrukkelijk wenst.

Artikel 6

Om te vermijden dat een partij niet behoorlijk wordt opgeroepen of er vergissingen zouden gebeuren, vraagt de griffier de nodige inlichtingen omtrent de betrokken partijen aan bij het Rijsregister. Op die manier kent de griffier de juiste adressen voor het verzenden van de gerechtsbrief. Deze verplichting geldt niet voor partijen die niet in België gedomicileerd zijn, noch er hun woonst-keuze hebben gedaan. In dergelijke omstandigheden kan de rechter, zelfs indien de verzoekende partij die niet heeft gevraagd, de oproeping bij deurwaarders-exploit bevelen.

Article 7

S'il l'estime nécessaire, le juge lui-même peut également ordonner qu'une partie soit convoquée par exploit de citation.

Article 8

Tant la partie demanderesse que la partie défenderesse doivent en principe comparaître en personne à l'audience de conciliation. Il s'agit là du point essentiel de la proposition: les parties doivent être présentes. Une conciliation n'est en effet possible que si c'est également le souhait des parties concernées. En l'absence d'une telle volonté, toute tentative de conciliation est vouée à l'échec. En pareil cas, un jugement doit être rendu. Celui-ci met fin au litige, mais ne le résout pas toujours et parvient encore moins à concilier les parties. Par le passé, c'est toujours à ce niveau que la phase de conciliation – qu'elle soit ou non obligatoire – a échoué. Si une partie fait preuve de mauvaise volonté, elle s'abstient tout simplement d'assister à la réunion de conciliation. La partie n'était en effet pas obligée de comparaître. Aussi, la phase de conciliation n'a-t-elle de réelle chance d'aboutir que si le législateur impose une obligation de comparaître. Les parties sont donc obligées de comparaître, mais non de s'entendre! Si elle n'est pas obligée d'accéder à la tentative de médiation du juge de paix, la partie doit néanmoins comparaître. L'idée sous-jacente est que, dans la mesure où la partie comparaît, la chance d'arriver à un accord est réelle, étant donné qu'à tout le moins, les parties se parleront. Lorsque les parties ne comparaissent pas, il n'y a jamais de premier entretien, les parties continuant à s'éviter et à se quereller par avocats interposés. Dans ces conditions, toute forme de conciliation est quasiment exclue.

Lorsqu'une personne physique est empêchée, elle doit se faire représenter par un mandataire spécial, porteur d'une procuration écrite et spécialement autorisé par le juge. Cette règle s'applique également à l'avocat. Il convient cependant de rappeler que la phase de conciliation repose essentiellement sur la comparution personnelle. C'est la confrontation des parties qui peut déboucher sur un accord. Si le juge de paix ordonne la présence d'une des parties ou des deux parties en personne, ce sont les dispositions des articles 922 et suivants du Code judiciaire qui s'appliquent.

Artikel 7

Ook de rechter zelf kan bevelen dat een partij wordt opgeroepen bij dagvaardingsexploot, indien hij dit noodzakelijk acht.

Artikel 8

Zowel de eisende partij als de verwerende partij moeten in beginsel in persoon verschijnen op de verzoeningszitting. Dit is het kernpunt van het voorstel: de partijen moeten aanwezig zijn. Een verzoening kan immers slechts tot stand komen als de betrokken partijen dit ook wensen. Indien de wens tot verzoening ontbreekt, dan kan men geen verzoening bereiken. In dergelijke gevallen moet een uitspraak worden gedaan die het geschil beëindigt, maar niet altijd oplost en nog veel minder de partijen met elkaar verzoent. In het verleden is de verzoeningsfase – al dan niet verplicht – hierop steeds gestrand. Als een partij van slechte wil is, dan komt zij gewoon niet naar de verzoeningsvergadering. De partij was immers niet verplicht om te verschijnen. De verzoeningsfase zal enkel een reële slaagkans hebben indien de wetgever de verschijningsplicht oplegt. De partijen moeten dus verschijnen, zij moeten evenwel niet verzoenen! Een partij hoeft niet in te gaan op de bemiddelingspoging van de vrederechter maar moet niettemin verschijnen. Het idee hierachter is dat eens de partij verschijnt, de kans toch reëel is dat zij tot een vergelijk kan komen omdat er tenminste dan tussen de partijen gesproken zal worden. Indien zij gewoon niet komen, dan vindt nooit dat eerste gesprek plaats en blijven partijen elkaar ontwijken en alles uitvechten via hun advocaten. Op die manier is nagenoeg iedere vorm van verzoening uitgesloten.

Indien een natuurlijke persoon verhinderd is, dan moet hij zich laten vertegenwoordigen door een bijzonder volmachthouder, houder van een schriftelijke volmacht en speciaal door de rechter toegelaten. Deze regel geldt eveneens voor de advocaat. Het moet evenwel worden herhaald dat de verzoeningsfase essentieel de persoonlijke verschijning veronderstelt. Het is door een confrontatie van partijen dat men tot een vergelijk kan komen. Indien de vrederechter de aanwezigheid van één van de partijen of van beide partijen in persoon beveelt, dan gelden de bepalingen van artikel 992 e.v. van het Gerechtelijk Wetboek.

Article 9

Ainsi qu'il a été indiqué ci-dessus, la procédure de conciliation échoue généralement parce que la partie défenderesse ne comparaît pas. Afin d'éviter cette situation, la présente proposition de loi prévoit une obligation de comparaître. Afin d'être certain qu'une partie compareisse, les articles 9 et 10 de la proposition prévoient des sanctions au cas où elle devrait malgré tout ne pas comparaître.

Conformément à l'article 9 de la proposition, la partie défaillante est sanctionnée par un jugement rendu par défaut en faveur de la partie requérante. Cette mesure vise un double objectif: d'une part, le défendeur est incité à comparaître malgré tout et, d'autre part, cette procédure évite une perte de temps important et inutile pour le requérant. Si la partie défaillante souhaite faire opposition, ce sont les règles actuellement en vigueur du Code judiciaire qui s'appliquent. Cette réglementation souffre, en l'occurrence, une seule exception: le juge compétent pour connaître de l'opposition est le juge compétent pour connaître du fond de la requête en première instance. Une procédure d'opposition ne peut donc être portée devant le juge de paix qui a prononcé le jugement par défaut, parce que celui-ci a été saisi au titre de conciliateur, et non de juge du fond.

La proposition de loi prévoit cependant que si l'une des parties ne comparaît pas et que des doutes peuvent surgir quant à la compétence territoriale du juge de paix saisi, la cause doit pouvoir être renvoyée devant le tribunal d'arrondissement. Si celui-ci désigne un autre juge de paix comme conciliateur, les sanctions prévues à l'article 10 de la proposition ne s'appliquent pas. Il va de soi qu'il ne peut être question de sanctionner une partie qui, à juste titre, a fait défaut en raison de l'incompétence du juge de paix.

Article 10

La proposition donne au juge de paix la possibilité d'infliger une amende pour sanctionner la non-comparution. La partie qui comparaît mais qui refuse de collaborer à une tentative de conciliation s'exposera à la même sanction. Cette sanction n'est toutefois applicable que si le refus de collaborer est manifestement non fondé.

Si les deux parties sont présentes, il appartient au juge de paix d'élaborer un compromis en vue d'aboutir à une conciliation. Lors de la publication de cette nou-

Artikel 9

Zoals hierboven aangehaald, faalt een verzoeningsprocedure doorgaans omdat de verwerende partij niet verschijnt. Om dit te vermijden voorziet dit voorstel in een verplichte verschijningsplicht. Om zeker te zijn dat een partij zal verschijnen, zijn in de artikelen 9 en 10 van het voorstel sancties voorzien indien de partij vooralsnog niet verschijnt.

Conform artikel 9 van het voorstel wordt de afwezige partij gesanctioneerd door het toekennen van een verstekvonnis aan de verzoekende partij. Deze maatregel heeft twee doelstellingen: enerzijds wordt de verweerder aangespoord om toch te verschijnen en anderzijds wordt vermeden dat de verzoeker nodeloos veel tijd verliest door deze procedure. Wenst de afwezige partij verzet aan te tekenen, dan gelden de huidige regels van het Gerechtelijk Wetboek. Op deze regeling wordt hier één uitzondering gemaakt: de rechter bevoegd om kennis te nemen van het verzet is de rechter die bevoegd is om in eerste aanleg ten gronde kennis te nemen van de vordering. Aldus kan geen verzetprocedure worden gevoerd bij de vrederechter die het verstekvonnis uitsprak omdat deze als bemiddelaar werd geadieerd en niet als bodemrechter.

In het voorstel is evenwel bepaald dat indien een partij niet verschijnt en er twijfels kunnen rijzen omtrent de territoriale bevoegdheid van de geadieerde vrederechter, de zaak moet kunnen doorverwezen worden naar de arrondissementsrechtbank. Indien deze een andere vrederechter als bemiddelaar aanwijst om kennis te nemen van het dossier dan gelden de sancties zoals opgenomen in artikel 10 van het voorstel niet. Het spreekt voor zich dat een partij die terecht wegens de onbevoegdheid van de vrederechter verstek liet, hiervoor niet mag worden gesanctioneerd.

Artikel 10

In het voorstel wordt aan de vrederechter de mogelijkheid gegeven om een geldboete op te leggen als sanctie voor de niet-verschijning. Ook een partij die wel verschijnt, maar die weigert zijn medewerking te verlenen aan een verzoeningspoging, zal kunnen gesanctioneerd worden door oplegging van een geldboete. Deze sanctie geldt dan enkel indien de weigering van de medewerking duidelijk niet gefundeerd is.

Indien beide partijen aanwezig zijn, is het de taak van de vrederechter om een vergelijk uit te werken en aldus de verzoening tot stand te brengen. In de bekendmaking

velle réglementation, une mission importante sera réservée non seulement aux avocats, qui devront signifier à leurs clients que leur présence est absolument obligatoire, mais aussi aux pouvoirs publics qui devront, lors de la mise en œuvre de la réforme proposée, mener une campagne en vue d'informer également les justiciables qui ne font pas appel à un avocat.

Article 11

S'il apparaît que, par suite d'une circonstance non imputable à la partie, l'avertissement ne lui est pas parvenu, ladite partie est à nouveau convoquée au moyen d'un exploit de citation. Cette disposition doit être interprétée de manière restrictive. En première instance, l'objectif est en effet d'instituer une procédure rapide et peu formaliste. Toute manœuvre dilatoire doit être considérée comme l'expression d'un refus de la conciliation. Les motifs fondés de non-comparution doivent être interprétés de manière très restrictive. Ce qui importe en effet, dans l'esprit de la présente proposition, c'est que les parties comparaissent (et pas nécessairement qu'elles se concilient!!). Il va de soi qu'une partie qui n'avait pas connaissance de la convocation ne peut être sanctionnée. Une exception a également été prévue à cette fin.

Article 12

La procédure de conciliation doit être rapide. Il est dès lors prévu que l'affaire est retenue à l'audience d'introduction. L'affaire ne sera remise à une date rapprochée qu'à titre exceptionnel. La procédure doit en effet rester préservée d'interminables manœuvres dilatoires. Les délais doivent par conséquent être courts, l'objectif général étant, d'une part, de créer une procédure judiciaire rapide et, d'autre part, de n'autoriser qu'un exposé des faits et non de tous les détails techniques. Il est tout à fait possible que le juge de paix résolve une simple querelle de voisinage en une dizaine de minutes. La procédure est orale par essence et les faits peuvent tout au plus faire l'objet d'un exposé, et non d'une démonstration juridique.

La remise de l'affaire à une date rapprochée peut se justifier pour des raisons diverses et dépendra, *de facto*, du pouvoir d'appréciation du juge de paix. La présente proposition prévoit que la procédure de conciliation ne peut excéder deux mois.

van deze nieuwe regeling, ligt niet enkel een belangrijke taak voor de advocaten die hun cliënten er zullen moeten op wijzen dat zij zeker aanwezig moeten zijn, maar ook bij de overheid die bij het invoeren van deze hervorming een informatiecampagne moet voeren om ook wie geen beroep doet op een advocaat nader te informeren.

Artikel 11

Indien blijkt dat de kennisgeving een partij niet heeft bereikt ten gevolge van omstandigheden die vreemd zijn aan deze partij, dan wordt deze opnieuw opgeroepen door middel van een dagvaardingsexploot. Deze bepaling moet restrictief worden geïnterpreteerd. Het is immers in eerste instantie de bedoeling een snelle en weinig formalistische procedure in het leven te roepen. Allerlei vertragsmanoeuvres moeten beschouwd worden als uitingen van een onwil om te verzoenen. De gegronde redenen voor een niet-verschijning moet zeer restrictief worden geïnterpreteerd. Het is immers noodzakelijk in dit voorstel dat partijen verschijnen (niet dat zij ook daadwerkelijk verzoenen!!). Uiteraard kan een partij die niet op de hoogte was van een oproeping niet gesanctioneerd worden. Om die reden is ook op dit vlak in een uitzondering voorzien.

Artikel 12

De verzoeningsprocedure moet een snelle procedure zijn. Om die reden is voorzien dat de zaak aangehouden wordt op de inleidende zitting. Slechts uitzonderlijk zal een uitstel worden gegeven naar een nabije datum. De procedure moet immers gevrijwaard blijven van eindeloze uitstelmanoeuvres. De termijnen moeten dus kort worden gehouden omdat het de bedoeling is enerzijds een snelle rechtsprocedure te creëren en anderzijds enkel een uiteenzetting van de feiten en niet van alle technische details toe te laten. Het is perfect mogelijk dat de vrederechter een eenvoudige burenruzie na een tiental minuten kan oplossen. De procedure is *in se* mondeling en er kan hoogstens over de feitelijkeheden een uiteenzetting worden gegeven. Er moet immers geen juridisch betoog worden gehouden.

Een uitstel van de zaak naar een nabije datum kan door allerlei redenen zijn ingegeven en zal *de facto* van de feitelijke appreciatiebevoegdheid van de vrederechter afhankelijk zijn. In het voorstel is voorzien dat de verzoeningsprocedure op maximaal twee maanden moet afgehandeld zijn.

La médiation a lieu à huis clos et en présence des deux parties et, éventuellement, de leur avocat ou représentant. La médiation est un processus intensif, au cours duquel, en présence du juge paix et des parties concernées, sont en fait menées des négociations en vue d'arriver à un compromis. Pour qu'une tentative de conciliation soit couronnée de succès, il est essentiel que s'établisse entre les parties un lien de confiance suffisamment grand pour qu'elles sachent que ce qui se dit restera confidentiel.

Si la relation entre les parties est par trop tendue, le juge de paix a encore la possibilité de se concerter séparément avec les parties, pour ensuite les réunir autour d'une proposition qu'il formule lui-même sur la base des entretiens qu'il a eus avec chacune d'elles.

Enfin, il est prévu que le juge de paix peut soumettre aux parties toutes les considérations utiles. C'est ainsi que, dans le cadre d'un litige concernant un voyage, le juge de paix pourra, par exemple, attirer l'attention des parties sur l'existence d'une Commission des litiges Voyages.

Articles 13 et 17

Le juge de paix peut ordonner toutes les mesures d'instruction qu'il juge utiles afin d'arriver à la conciliation. Il peut ainsi organiser une descente sur les lieux ou consulter un expert. Il va sans dire que dans le cadre de ces mesures, il y a lieu de respecter les règles prévues par le Code judiciaire. Si le juge de paix effectue une visite des lieux, les règles en matière de descente sur les lieux contenues dans les articles 1007 à 1016 du Code judiciaire sont ainsi d'application. L'article 14 de la présente proposition dispose que l'article 1010 ne s'applique pas si la visite des lieux est organisée dans le cadre d'une procédure de conciliation. Il n'a en effet guère de sens d'effectuer une visite des lieux dans le cadre d'une conciliation si les deux parties ne sont pas présentes.

Il est important que le juge décide lui-même, en première et en dernière instance, de l'utilité d'une quelconque mesure d'instruction. La procédure proposée ici n'est en effet pas une procédure au fond, mais simplement une procédure de conciliation.

De bemiddeling vindt plaats achter gesloten deuren en in aanwezigheid van beide partijen en eventueel van hun advocaat of vertegenwoordiger. De bemiddeling is een intensief gebeuren waarbij er in het bijzijn van de vrederechter en de betrokken partijen eigenlijk onderhandelingen worden gevoerd om tot een vergelijk te komen. Essentieel bij een succesvolle bemiddelingspoging is dat de partijen een vertrouwensband smeden waarbij zij weten dat wat er wordt gezegd achter gesloten deuren zal blijven.

Indien de relatie tussen beide partijen dermate gespannen is, dan kan de vrederechter nog steeds afzonderlijk met de partijen overleggen om ze dan nadien samen te zetten rond een voorstel dat hijzelf formuleert op basis van de gesprekken die hij met beide partijen had.

Tot slot wordt bepaald dat de vrederechter de partijen alle nuttige bedenkingen kan voorhouden. Zo zal de vrederechter bijvoorbeeld in geval van een geschil omtrent een of andere reis de betrokken partijen er attent kunnen op maken dat er wel degelijk een Geschillencommissie Reizen bestaat.

Artikelen 13 en 17

De vrederechter kan allerhande onderzoeksmaatregelen bevelen die hij nuttig acht om de verzoening te bewerkstelligen. Zo kan hij een plaatsbezoek organiseren of een deskundige raadplegen. Het spreekt voor zich dat bij het bevelen van dergelijke maatregel, de regels gelden zoals die in het Gerechtelijk Wetboek zijn opgenomen. Indien de vrederechter een plaatsbezoek aflegt, dan gelden de regels inzake de plaatsopneming zoals deze zijn vervat in artikel 1007 tot en met artikel 1016 van het Gerechtelijk Wetboek. In artikel 14 van het voorstel wordt artikel 1010 niet van toepassing verklaard indien het plaatsbezoek wordt georganiseerd in het kader van een verzoeningsprocedure. Het heeft immers geen zin om een plaatsbezoek af te leggen in het kader van een verzoening indien beide partijen niet aanwezig zijn.

Het is van belang dat de vrederechter zelf beslist, in eerste en in laatste aanleg, omtrent het nut van deze of gene onderzoeksmaatregel. De procedure die hier wordt voorgesteld is immers geen procedure ten gronde maar louter een verzoeningsprocedure.

Article 14

Le jugement de conciliation a la même valeur qu'un jugement d'accord. L'arrangement conclu par les parties après la médiation du juge de paix est définitif et n'est, en principe, susceptible d'aucun recours. Le principe *pacta sunt servanda* s'applique pleinement en l'occurrence.

Les dispositions du Code judiciaire relatives à l'interprétation et à la rectification d'un jugement s'appliquent comme d'habitude.

L'avantage de l'entérinement de l'accord par un juge est que son caractère exécutoire ne pose pas de problème. Les parties obtiennent en effet un titre immédiatement exécutoire, de sorte qu'il n'est pas nécessaire de recourir à la procédure d'*exequatur* telle qu'elle existe pour les sentences arbitrales.

L'accord intervenu entre les parties ne porte pas nécessairement sur le fond de l'affaire. Les parties peuvent en effet faire entériner par le juge leur accord visant à faire trancher leur affaire quant au fond par une commission de litiges.

Article 15

Si aucune conciliation n'intervient, le juge de paix renvoie le dossier complet au juge du fond compétent, qui est saisi sans nouvelle citation.

En l'absence de conciliation, le juge de paix rend une ordonnance par laquelle, non seulement, il attribue l'affaire au juge compétent, mais il énumère également les motifs de l'absence de conciliation. Dans ces conditions, le juge du fond peut condamner aux dépens la partie litigante qui s'est montrée récalcitrante au cours de la phase de conciliation, sans préjudice des dommages-intérêts pour la partie adverse.

Artikel 14

Het bereikte vonnis van verzoening heeft dezelfde waarde als een akkoordvonnis. De partijen die na de bemiddeling door de vrederechter tot een regeling komen, hebben een definitieve regeling. Hiertegen staat in principe geen rechtsmiddel open. Het principe *pacta sunt servanda* moet hier ten volle gelden.

De bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek inzake de uitlegging en verbetering van een vonnis blijven gewoon van toepassing.

De bekrachtiging van het akkoord in een vonnis biedt het voordeel dat er geen problemen zijn met het uitvoerbaar karakter ervan. De partijen verkrijgen immers een onmiddellijk uitvoerbare titel, waardoor een *exequatur* procedure zoals inzake arbitrale beslissingen niet hoeft.

Het akkoord tussen de partijen betreft niet noodzakelijk de grond van de zaak. De partijen kunnen immers hun akkoord om de zaak ten gronde te laten beslechten door een geschillencommissie door de vrederechter laten bekrachtigen.

Artikel 15

Indien geen verzoening wordt bewerkstelligd, dan wordt door de vrederechter het volledige dossier doorverwezen naar de bevoegde bodemrechter. Deze wordt gevat zonder een nieuwe dagvaarding.

Bij niet-verzoening stelt de vrederechter een beschikking op waarin hij niet alleen de zaak aan de bevoegde rechter toewijst, maar ook de redenen van de niet-verzoening opgeeft. Op die manier kan de bodemrechter de procespartij die onwillig was tijdens de verzoeningsfase in de kosten verwijzen, onverminderd een schadevergoeding voor de wederpartij.

Article 16

Cette disposition est dictée par le souci de respecter le principe de l'impartialité du juge. Le respect de ce principe implique dès lors qu'un autre juge doit connaître du fond du litige. Si le juge du fond compétent est le juge de paix qui est intervenu en tant que médiateur, il convient de pourvoir à son remplacement par un juge suppléant ou un juge de complément.

Artikel 16

Deze bepaling is ingegeven vanuit de bekommernis het beginsel van de onpartijdigheid van de rechter te eerbiedigen. Het respect voor dit beginsel betekent dan ook dat een andere rechter kennis moet nemen van het geschil ten gronde. Is de bevoegde rechter ten gronde de vrederechter zelf die als bemiddelaar heeft opgetreden, dan moet in zijn vervanging door een plaatsvervangende of toegevoegde rechter worden voorzien.

Tony VAN PARYS (CD&V)
Jo VANDEURZEN (CD&V)
Liesbeth VAN DER AUWERA (CD&V)
Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 731 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 731. — Sauf en cas d'urgence et dans les cas prévus par la loi, même lorsqu'une des parties a la qualité de commerçant, aucune demande principale introductive d'instance dont le montant ne dépasse pas le montant de douze mille cinq cents euros ou dont la valeur peut être jugée manifestement équivalente, n'est autorisée si le demandeur n'a pas soumis au préalable au juge de paix une demande de convocation à une conciliation.

Toute autre demande principale introductive d'instance peut également être préalablement soumise, à la requête d'une des parties ou de leur commun accord, à fin de conciliation au juge de paix.

Tout chef de corps de la police locale visé à l'article 44 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, peut, dans tous les cas, citer les parties à comparaître devant le juge de paix à fin de conciliation.».

Art. 3

Il est inséré, dans le même Code, un article 731*bis*, libellé comme suit:

«Art. 731*bis*. — La demande principale est soumise par requête contradictoire au juge de paix à fin de conciliation, sans préjudice des règles particulières applicables aux comparutions volontaires.

Cette requête a les effets d'une citation en justice.».

Art. 4

Un article 731*ter*, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 731 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 731. — Behoudens in spoedeisende gevallen en in de gevallen bij de wet bepaald, wordt, zelfs wanneer één van de partijen een handelaar is, geen enkele inleidende hoofdvordering waarvan het bedrag twaalfduizend vijfhonderd euro niet overschrijdt of waarvan de waarde kennelijk gelijkwaardig kan worden geacht, toegelaten, indien de eiser niet tevoren een verzoek tot oproeping ter minnelijke schikking heeft voorgelegd aan de vrederechter.

Iedere andere inleidende hoofdvordering kan vooraf op verzoek van één partij of met beider toestemming eveneens ter minnelijke schikking worden voorgelegd aan de vrederechter.

Iedere korpschef van de lokale politie, zoals bedoeld in artikel 44 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, kan in alle gevallen de partijen bij dagvaarding voor de vrederechter brengen met het oog op een minnelijke schikking.».

Art. 3

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 731*bis* ingevoegd, luidende:

«Art. 731*bis*. — De hoofdvordering wordt bij verzoekschrift op tegenspraak ter minnelijke schikking voorgelegd aan de vrederechter, onverminderd de bijzondere regels inzake de vrijwillige verschijning.

Dit verzoekschrift heeft de gevolgen van een gerechtelijke dagvaarding.».

Art. 4

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 731*ter* ingevoegd, luidende:

«Art. 731ter. — La requête contient:

1. l'indication des jour, mois et an;
2. les nom, prénom, profession, domicile du requérant, ainsi que, le cas échéant, ses qualités et inscription au registre de commerce ou au registre de l'artisanat;
3. les nom, prénom, domicile et, le cas échéant, la qualité de la personne à convoquer;
4. l'objet et l'exposé sommaire des moyens de la demande;
5. la signature du requérant ou de la personne qui le remplace conformément à l'article 728.».

Art. 5

Un article 731^{quater}, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 731^{quater}. — Si le requérant le souhaite, il indique explicitement dans la requête que la convocation de la partie citée par pli judiciaire est remplacée par une citation par exploit.

Dans les causes prévues à l'article 731, alinéa 3, les parties sont toujours assignées devant le juge de paix, au moyen d'une citation par exploit «.

Art. 6

Un article 731^{quinquies}, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 731^{quinquies}. — La requête est notifiée par lettre recommandée au greffier ou déposée au greffe en autant d'exemplaires qu'il y a de parties en cause.

Les copies de la requête doivent contenir toutes les mentions de l'original et être revêtues de la signature du requérant ou de la personne qui le représente conformément à l'article 728.

La requête est visée à sa date par le greffier.

Elle est inscrite au rôle général et versée au dossier de la procédure après que, le cas échéant, les droits de mise au rôle ont été payés.

«Art. 731ter. — Het verzoekschrift vermeldt:

1. de dag, de maand en het jaar;
2. de naam, de voornaam, het beroep, de woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en inschrijving in het handelsregister of ambachtsregister;
3. de naam, de voornaam, de woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
4. het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
5. de handtekening van de verzoeker of van wie hem overeenkomstig artikel 728 vertegenwoordigt.».

Art. 5

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 731^{quater} ingevoegd, luidende:

«Art. 731^{quater}. — Wanneer de verzoeker dit verlangt, moet hij uitdrukkelijk in het verzoekschrift vermelden dat de oproeping van de gedaagde bij gerechtsbrief door een dagvaarding bij exploit vervangen wordt.

In de zaken genoemd in artikel 731, derde lid, worden de partijen steeds door een dagvaarding bij exploit voor de vrederechter gebracht.».

Art. 6

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 731^{quinquies} ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 731^{quinquies}. — Het verzoekschrift wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier of ter griffie neergelegd.

De afschriften van het verzoekschrift moeten alle vermeldingen van het origineel bevatten en door de verzoeker of wie hem overeenkomstig artikel 728 vertegenwoordigt, getekend zijn.

Het verzoekschrift wordt op zijn datum voor gezien getekend door de griffier.

Het wordt op de algemene rol ingeschreven en bij het dossier van de rechtspleging gevoegd, nadat in voorkomend geval, de rolrechten zijn betaald.

Sauf lorsque les parties n'ont pas de domicile ou de siège social en Belgique ou en cas d'élection de domicile, le greffier demande les informations nécessaires concernant les parties auprès du Registre national, au plus tard le premier jour ouvrable après l'inscription de la requête au rôle général.».

Art. 7

L'article 732 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 732. — Les parties sont convoquées par le greffier, par pli judiciaire, à comparaître à l'audience fixée par le juge.

Celui-ci peut, le cas échéant, ordonner, même d'office, que le défendeur sera cité par huissier de justice.

Une copie de la requête est jointe à la convocation des parties autres que le requérant.».

Art. 8

L'article 733 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 733. — À l'audience d'introduction, les parties comparaissent en personne ou par un mandataire justifiant d'une procuration spéciale écrite.».

Art. 9

Un article 733*bis*, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 733*bis*. — § 1er. Si l'une des parties ne comparaît pas à l'audience d'introduction, un jugement par défaut peut être requis contre elle à cette audience.

La requête est accueillie sur-le-champ.

Le jugement est exécutoire de plein droit par provision.

§ 2. Le défendeur défaillant est présumé décliner la compétence du juge saisi.

Behalve wanneer de partijen geen woonplaats of maatschappelijke zetel hebben in België en evenmin in geval van keuze van woonplaats vraagt de griffier uiterlijk de eerste werkdag nadat het verzoekschrift is ingeschreven op de algemene rol, de nodige inlichtingen omtrent de partijen bij het Rijksregister.».

Art. 7

Artikel 732 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 732. — De partijen worden door de griffier bij gerechtsbrief opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting die de rechter heeft bepaald.

Deze kan, in voorkomend geval, zelfs ambtshalve, bevelen dat de gedaagde door de gerechtsdeurwaarder zal worden gedagvaard.

Bij oproeping van de andere partijen dan de verzoeker wordt een afschrift van het verzoekschrift gevoegd.».

Art. 8

Artikel 733 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 733. — Op de inleidende zitting verschijnen de partijen in persoon of bij een bijzondere gemachtigde die een schriftelijke volmacht heeft.».

Art. 9

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 733*bis* ingevoegd, luidende:

«Art. 733*bis*. — § 1. Indien één van de partijen niet op de inleidende zitting verschijnt, kan op die zitting tegen haar vonnis bij verstek worden gevorderd.

De vordering wordt terstond toegekend.

Het vonnis is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad.

§ 2. Van de verweerder die niet verschijnt, wordt vermoed dat hij de bevoegdheid afwijst van de rechter voor wie de zaak aanhangig is.

Le cas échéant, le juge ordonne le renvoi de la cause devant le tribunal d'arrondissement afin qu'il soit statué sur le moyen.

Celui-ci renvoie la cause au juge de paix compétent qu'il désigne.

Les parties sont convoquées, sous pli judiciaire, par le greffier, pour l'audience à laquelle la cause a été ultérieurement fixée.

§ 3. Le jugement par défaut peut être frappé d'opposition devant le juge compétent pour connaître du fond de l'affaire en première instance.

Art. 10

Un article 733*ter*, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 733*ter*. — La partie défaillante peut être condamnée à une amende de 125 à 2 500 euros.

Tous les cinq ans, le Roi peut adapter les montants minimums et maximums au coût de la vie.

L'amende précitée est également applicable à la partie comparante qui refuse d'apporter son concours à la tentative de conciliation alors qu'elle ne peut manifestement faire valoir aucun motif légitime à cet égard.».

Art. 11

Un article 733*quater*, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 733*quater*. — S'il s'avère que, par suite d'une circonstance non imputable à la partie défaillante, la notification ne lui est pas parvenue, le juge peut décider de faire citer, par huissier de justice, cette partie à comparaître à une audience qu'il détermine.».

Art. 12

Un article 733*quinquies*, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 733*quinquies*. — La cause est retenue à l'audience d'introduction à l'égard de toute partie comparante.

In voorkomend geval, gelast de rechter de verwijzing van de zaak naar de arrondissementsrechtbank opdat over het middel wordt beslist.

Deze verwijst de zaak naar de bevoegde vrederechter, die zij aanwijst.

De partijen worden door de griffier bij gerechtsbrief opgeroepen ter zitting waartoe de zaak achteraf is bepaald.

§ 3. Tegen het verstekvonnis kan verzet worden gedaan bij de rechter die bevoegd is om in eerste aanleg over de grond van de zaak kennis te nemen.».

Art. 10

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 733*ter* ingevoegd, luidende:

«Art. 733*ter*. — De niet verschijnende partij kan veroordeeld worden tot een geldboete van 125 tot 2 500 euro.

De Koning mag het minimum- en het maximumbedrag om de vijf jaar aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud.

Voormelde geldboete is mede van toepassing op de verschijnende partij die kennelijk zonder wettige reden haar medewerking aan de poging tot minnelijke schikking weigert.».

Art. 11

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 733*quater* ingevoegd, luidende:

«Art. 733*quater*. — Indien blijkt dat de kennisgeving de niet verschenen partij niet bereikt heeft ten gevolge van ene omstandigheid die niet aan haar te wijten is, kan de rechter bevelen dat deze door een gerechtsdeurwaarder zal worden gedagvaard voor één door hem bepaalde terechtzitting.».

Art. 12

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 733*quinquies* ingevoegd, luidende:

«Art. 733*quinquies*. — Ten aanzien van iedere verschijnende partij wordt de zaak op de inleidende zitting aangehouden.

Le juge fait à ces parties, en chambre du conseil, les représentations qu'il croit propres à opérer une conciliation.

Le cas échéant, l'affaire est remise pour une durée de deux mois maximum.».

Art. 13

Un article 733*sexies*, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 733*sexies*. — Au cours de cette tentative de conciliation, le juge peut ordonner une mesure d'instruction, même d'office.

La décision du juge n'est susceptible d'aucun appel.

Lors d'un règlement à l'amiable, les dépenses relatives à la mesure d'instruction incombent pour moitié à chacune des parties.».

Art. 14

L'article 734 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 734. — Le juge entérine l'accord complet ou partiel des parties.

Cet accord entériné vaut jugement au sens de l'article 1043 du Code judiciaire.».

Art. 15

Un article 734*bis*, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 734*bis*. — § 1er. À défaut de conciliation, le juge ordonne le renvoi de la cause devant le tribunal compétent, avec mention des motifs de l'absence de conciliation.

La cause est portée devant ce tribunal sans autres formalités que la transmission du dossier de la procédure par les soins du greffier.

§ 2. L'objet de la demande, tel qu'il est décrit dans la requête, sa valeur ou la qualité des parties déterminent l'attribution de la cause à un tribunal.

De rechter houdt hun in raadkamer de bedenkingen voor die hij geschikt oordeelt om een verzoening te werkstelligen.

In voorkomend geval wordt de zaak voor een termijn van maximum twee maanden verdaagd.».

Art. 13

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 733*sexies* ingevoegd, luidende:

«Art. 733*sexies*. — Gedurende deze poging tot minnelijke schikking kan de rechter, zelfs ambtshalve, een onderzoeksmaatregel bevelen.

Hiertegen staat geen hoger beroep open.

De uitgaven betreffende de onderzoeksmaatregel komen bij een minnelijke regeling voor de helft ten laste van elke partij.».

Art. 14

Artikel 734 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 734. — De rechter bekrachtigt de volledige of gedeeltelijke overeenstemming van de partijen.

Deze bekrachtigde overeenkomst geldt als een vonnis, zoals bepaald in artikel 1043 van het Gerechtelijk Wetboek.».

Art. 15

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 734*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. 734*bis*. — § 1. Wanneer geen verzoening tot stand komt, gelast de rechter met de opgave van de redenen van niet verzoening de verwijzing van de zaak naar de bevoegde rechtbank.

De zaak wordt voor deze rechtbank gebracht zonder andere formaliteiten dan de verzending van het dossier van de rechtspleging door toedoen van de griffier.

§ 2. Het voorwerp van de vordering, zoals het in het verzoekschrift is omschreven, de waarde ervan of de hoedanigheid van de partijen bepalen de toewijzing van de zaak aan een rechtbank.

§ 3. La décision d'attribution lie le tribunal auquel la demande est renvoyée, tous droits d'appréciation étant saufs sur le fond du litige.

La décision d'attribution n'est susceptible d'aucun recours, sauf celui du procureur général près la cour d'appel devant la Cour de cassation, dans les délais et selon les règles prévus à l'article 642, alinéas 2 et 3, du présent Code.

§ 4. Après que, le cas échéant, les droits de mise au rôle ont été payés, la cause est inscrite au rôle général du tribunal auquel elle a été renvoyée.»

Art. 16

Un article 734ter, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 734ter. — Le juge qui a connu de l'affaire pendant la tentative de conciliation est tenu de s'abstenir par la suite.»

Art. 17

La première phrase de l'article 1010 du même Code est remplacée par la phrase suivante:

«Sous réserve de l'application de l'article 733^{sexies}, la visite des lieux s'effectue tant en présence qu'en l'absence des parties.»

19 mai 2005

§ 3. De beschikking van toewijzing bindt de rechtbank waarnaar de vordering wordt verwezen, met dien verstande dat haar recht om over de rechtsgrond van de zaak te oordelen onverkort blijft.

Tegen de beschikking van toewijzing staat, buiten de voorziening van de procureur-generaal bij het hof van beroep, voor het Hof van Cassatie binnen de termijnen en volgens de regels zoals bepaald in artikel 642, tweede en derde lid van dit Wetboek, geen rechtsmiddel open.

§ 4. Nadat, in voorkomend geval, de rolrechten zijn betaald, wordt de zaak op de algemene rol gebracht van de rechtbank waarnaar zij verwezen is.»

Art. 16

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 734ter ingevoegd, luidende:

«Art. 734ter. — De rechter die kennis genomen heeft van de zaak gedurende de poging tot minnelijke schikking, moet zich nadien van de zaak onthouden.»

Art. 17

De eerste zin van artikel 1010 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Behoudens toepassing van artikel 733^{sexies}, geschiedt de plaatsopneming al dan niet in tegenwoordigheid van de partijen.»

19 mei 2005

Tony VAN PARYS (CD&V)
Jo VANDEURZEN (CD&V)
Liesbeth VAN DER AUWERA (CD&V)
Servais VERHERSTRAETEN (CD&V)

TEXTE DE BASE

10 octobre 1967

CODE JUDICIAIRE

Art. 731

Toute demande principale introductive d'instance entre parties capables de transiger et sur des objets susceptibles d'être réglés par transaction, peut être préalablement soumise, à la requête d'une des parties ou de leur commun accord, à fin de conciliation au juge compétent pour en connaître au premier degré de juridiction.

Sauf dans les cas prévus par la loi, le préliminaire de conciliation ne peut être imposé.

Art. 732

Les parties sont convoquées à la demande, même verbale, de l'une d'elles, par simple lettre du greffier, à comparaître dans le délai ordinaire des citations, aux jour et heure fixés par le juge.

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

10 octobre 1967

CODE JUDICIAIRE

Art. 731

Sauf en cas d'urgence et dans les cas prévus par la loi, même lorsqu'une des parties a la qualité de commerçant, aucune demande principale introductive d'instance dont le montant ne dépasse pas le montant de douze mille cinq cents euros ou dont la valeur peut être jugée manifestement équivalente, n'est autorisée si le demandeur n'a pas soumis au préalable au juge de paix une demande de convocation à une conciliation.

Toute autre demande principale introductive d'instance peut également être préalablement soumise, à la requête d'une des parties ou de leur commun accord, à fin de conciliation au juge de paix.

Tout chef de corps de la police locale visé à l'article 44 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, peut, dans tous les cas, citer les parties à comparaître devant le juge de paix à fin de conciliation.¹

Art. 732

Les parties sont convoquées par le greffier, par pli judiciaire, à comparaître à l'audience fixée par le juge.

Celui-ci peut, le cas échéant, ordonner, même d'office, que le défendeur sera cité par huissier de justice.

Une copie de la requête est jointe à la convocation des parties autres que le requérant.²

¹ Art. 2: remplacement.

² Art. 7: remplacement.

BASISTEKST

10 oktober 1967

GERECHTELIJK WETBOEK

Art. 731

Iedere inleidende hoofdvordering tussen partijen die bekwaam zijn om een dading aan te gaan en betreffende zaken welke voor dading vatbaar zijn, kan op verzoek van een partij of met beider instemming vooraf ter minnelijke schikking worden voorgelegd aan de rechter die bevoegd is om in eerste aanleg ervan kennis te nemen.

Behoudens in de gevallen bij de wet bepaald, kan de poging tot minnelijke schikking niet verplicht worden gesteld.

Art. 732

Indien een van hen het, zelfs mondeling, verzoekt, worden de partijen bij gewone brief van de griffier opgeroepen om binnen de gewone termijn van dagvaarding te verschijnen op dag en uur door de rechter bepaald.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

10 oktober 1967

GERECHTELIJK WETBOEK

Art. 731

Behoudens in spoedeisende gevallen en in de gevallen bij de wet bepaald, wordt, zelfs wanneer één van de partijen een handelaar is, geen enkele inleidende hoofdvordering waarvan het bedrag twaalfduizend vijfhonderd euro niet overschrijdt of waarvan de waarde kennelijk gelijkwaardig kan worden geacht, toegelaten, indien de eiser niet tevoren een verzoek tot oproeping ter minnelijke schikking heeft voorgelegd aan de vrederechter.

Iedere andere inleidende hoofdvordering kan vooraf op verzoek van één partij of met beider toestemming eveneens ter minnelijke schikking worden voorgelegd aan de vrederechter.

Iedere korpschef van de lokale politie, zoals bedoeld in artikel 44 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, kan in alle gevallen de partijen bij dagvaarding voor de vrederechter brengen met het oog op een minnelijke schikking.¹

Art. 732

De partijen worden door de griffier bij gerechtsbrief opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting die de rechter heeft bepaald.

Deze kan, in voorkomend geval, zelfs ambtshalve, bevelen dat de gedaagde door de gerechtsdeurwaarder zal worden gedagvaard.

Bij oproeping van de andere partijen dan de verzoeker wordt een afschrift van het verzoekschrift gevoegd.²

¹ Art. 2: vervanging.

² Art. 7: vervanging.

Art. 733

Il est dressé procès-verbal de la comparution en conciliation. Si un accord intervient, le procès-verbal en constate les termes et l'expédition est revêtue de la formule exécutoire.

Art. 734

Devant le tribunal du travail, tout débat relatif à une des demandes prévues à l'article 578 doit être précédé, à peine de nullité, d'une tentative de conciliation, actée à la feuille d'audience.

Si les parties ne peuvent être conciliées, il en est fait mention dans le jugement.

Art. 1010

La visite des lieux s'effectue tant en présence qu'en l'absence des parties.

Dans tous les cas où la visite des lieux est remise ou poursuivie à une date ultérieure, le greffier convoque sous pli judiciaire les parties qui n'ont pas comparu.

Art. 733

À l'audience d'introduction, les parties comparaissent en personne ou par un mandataire justifiant d'une procuration spéciale écrite.³

Art. 734

Le juge entérine l'accord complet ou partiel des parties.

Cet accord entériné vaut jugement au sens de l'article 1043 du Code judiciaire.⁴

Art. 1010

Sous réserve de l'application de l'article 733sexies, la visite des lieux s'effectue tant en présence qu'en l'absence des parties.⁵

Dans tous les cas où la visite des lieux est remise ou poursuivie à une date ultérieure, le greffier convoque sous pli judiciaire les parties qui n'ont pas comparu.

³ Art. 8: remplacement.

⁴ Art. 14: remplacement.

⁵ Art. 15: remplacement.

Art. 733

Van het verschijnen tot minnelijke schikking wordt proces-verbaal opgemaakt. Indien een schikking tot stand komt, worden de bewoordingen ervan opgetekend in het proces-verbaal, waarvan de uitgifte wordt voorzien van het formulier van tenuitvoerlegging.

Art. 734

Elk debat voor de arbeidsrechtbank, betreffende een van de vorderingen genoemd in artikel 578, moet, op straffe van nietigheid, worden voorafgegaan door een poging tot minnelijke schikking die op het zittingsblad wordt aangetekend.

Indien partijen niet tot verzoening komen, wordt daarvan melding gemaakt in het vonnis.

Art. 1010

De plaatsopneming geschiedt al dan niet in tegenwoordigheid van de partijen.

Telkens wanneer de plaatsopneming uitgesteld of op een latere datum voortgezet wordt, roept de griffier de partijen die niet verschenen zijn, bij gerechtsbrief op.

Art. 733

Op de inleidende zitting verschijnen de partijen in persoon of bij een bijzondere gemachtigde die een schriftelijke volmacht heeft.³

Art. 734

De rechter bekrachtigt de volledige of gedeeltelijke overeenstemming van de partijen.

Deze bekrachtigde overeenkomst geldt als een vonnis, zoals bepaald in artikel 1043 van het Gerechtelijk Wetboek.⁴

Art. 1010

Behoudens toepassing van artikel 733sexies, geschiedt de plaatsopneming al dan niet in tegenwoordigheid van de partijen.⁵

Telkens wanneer de plaatsopneming uitgesteld of op een latere datum voortgezet wordt, roept de griffier de partijen die niet verschenen zijn, bij gerechtsbrief op.

³ Art. 8: vervanging.

⁴ Art. 14: vervanging.

⁵ Art. 15: vervanging.